

УДИ ВО МНѢ СЯМОМУ.

„ТѢЖКО МЕНИ БЕЗЪ МЕНЕ.“

Помни, ѿ ЛѸКІАНА, вѣредѣ слѡбѣ, пакостей свѣр-
скихъ.

Въ крѣпкѣ ихъ что вѣ творилъ Генека, что вѣ вѣп-
ктитъ.

Бездны нещаст'а ещѣ не бойса: бесплѡтнѣ тѣ двѣжетъ!

Плѡщемъ покрывса заглѡбъ, оумъ къ безсмѣртнымъ
вперѣ!

Стрѣлы враговъ затупѣтса, падѣтъ непрѡведны мышцы:

Ихъ оумѡлкнетъ ѡзыкъ: ты же ѡстанешѣ тѡйжѣ.

Слѡбою такъ вразѣ нападѡхъ на Рѡи ча крѣпка,

Онъ же въ слѡвѣ живѣтъ, тѣ же врагѣ поглѡтѣ.

Храбра Иракла враговъ лютъ полкъ на нѡво воздѡвѣже!

Лютѡ гонимымъ здѣ нѣзъ краснымъ примѣромъ
есть онъ.

Сѣ сдѡвѡ тебѣ ѡввѣрже не лѣгкѣй задѡтокъ:

Слѡвы въ вѣрхъ возлетѣтъ, вѣчнѣ ѡл' пѡсти во тѣмѣ!

Тѡже едина есть: днѣсь жѣти съ народомъ, тажѣ вѣ-
чнѡ,

Ил' оумрѣти оужѣ днѣсь, тажѣ ни по смѣрти съ
нимъ бѣтъ!

Горести чѡшѣ, за нѡже неznѡлъ еси, поднесѣ Гѡнмъ!

Твѣрдъ ю испѡлъ еси. Жѣвъ ѡставъ, поживѣшѣ.

Дѣнь ни едина не забѡдѣ себѣ въ нещастѣи днѣшнѣмъ.

Въ мѣгъ забѡвхъ себѣ, плѡвѡщѣй, оужѣ поглѡщенъ!

Бѣвъ нещастливъ на пѣти ко слѡвѣ, съ нѡва мѡжѡйсѡ!

Намѣренъ ю ли что крѣпкѣ ѡлса когда;

Есть во твоѣй дѡшѣ велесѡлѣе, въ дѡсѣ ти храбрѡсть.

Нравны пристѡпенъ тебѣ вѣрхъ красоты, высотѣ!